

PŁOSZAĆ (10) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf płoszać (1). ◇ *praes 3 sg* płoszã (4). ◇ *2 pl* płoszãcie (1). ◇ *praet 3 sg m* płoszãł (2). ◇ [1 *pl m pers -m* płoszali.] ◇ *3 pl m pers* płoszali (1). ◇ *part praes act* płoszając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Iter. od „płoszyć” (niekiedy być może z neutralizacją funkcji iteratywnej); abigere, strepens metum a. strepitu terrorem inculere Cn (10) :

płoszać kogo, co (żywotne) (9): *RejWiz* 102; Bo ták ich [pogan] mężnie płosza [Bąk] ba y wiąże troki/ Rohátyną okłáda y wypiera boki. *PaprPan* Bb, Aa2v; Nie ciężko było [...] Witułtowi Mołkwę/ Tátary mężnie płoszác/ y więznie w Litwie oładzác *VotSzl* B; [Otwin(?)*Erot* 69; Mowią że lie żwierz włtrálzył/ vćiekł w láfy/ Bom go płoszáli dzień każdy w te czáfy. *BielawMysł* D; *BarlBaz* 185]. *Cf płoszać kogo czym; kogo skąd.*

płoszać kogo czym (3): wy mię [mówi *Satyr*] motikami Płoszacie/ a ia każę o cnocie przed wami. *KochSat* C2v; *SkarŻyw* 509; *SkarKaz* 488a; [Wprzod bieżał w łwym okręćie *Admirał* [...]/ y Mołkwie znáiomy swym męłtwem/ y Duńczykom/ bo ich częłto łwoią Ręką płoszál *ZbylDroga* C4].

płoszać kogo skąd (2): *StryjWjaz* Av; [*Cesarz turecki*] Wié o tym/ że przodkowie wálzy/ dźiádá iego *Amurata*/ częłto z Węgierłkiéy źiemie płoszáli *OrzJan* 6; [*StryjPoczqt* 438; *StryjKron* 501 (*Linde*)].

Szeregi: »gonić a płoszać« (1): Iáłtrząb goni *Cietrzewie* á *Lis* płosza kury *RejWiz* 102.

»płoszać i odganiać« (1): *Przyfzedł* wielki w ćiele ludzkim ná nie [*złe duchy*] woiownik [*tj. Chrystus*]; ktory ie mocą łwoią płoszál/ y od ludzi odganiał *SkarKaz* 488a.

Przen [co] (1) : Záięczégo ielł fercá niewola/ piérwéyci oná vćieka/ á niżli iá łwobodá płosza *OrzQuin* Q4v.

Formacje współrdzenne cf PŁOSZYĆ.

Cf [PŁOSZANIE], PŁOSZANY